

hogy Horthy Szombathelyi, Csatay honvédelmi miniszter és Ghyczy külügyminiszter társaságában keresi fel Hitlert. A négytagú magyar küldöttség 1944. március 17-én este utazott el Budapestről, és semmiféle utasítást vagy előre nem látható eseményekre vonatkozó tervet nem hagyott hátra, amely a miniszterelnök és a kormány számára irányelvül szolgálhatott volna az értekezlet „negatív” eredménye esetén. Az egyetlen nem hivatalos óvintézkedést szemmel láthatólag a külügyminiszter tette, aki helyettesével és a külügyminisztérium politikai osztályának volt vezetőjével, Szentmiklóssy Andorral abban egyezett meg, hogy amennyiben „a látogatás nem közlendő a sajtóban” szövegű táviratot küld, a német megszállás biztosra vehető.

Hitler röviddel március 18-án történt megérkezése után fogadta Horthyt. A tárgyalások feszült légkörben folytak; Hitler alapvetően a kész tényeket próbálta indokolni. Arra hivatkozott, hogy a német nép előtt felelős azért, hogy Magyarországot megakadályozza az olasz „árulás” követésében. Párhuzamos „tárgyalások” folytak Ghyczy és Ribbentrop, valamint Csatay, Szombathelyi és Keitel között.¹⁷

A „tárgyalások” elhúzódtak, nehogy a magyar küldöttség még az előtt hazatérjen, hogy a megszállás megkezdődik, vagy akár be is fejeződik. A vonat este fél tízkor indult el Salzburgból, éppen 90 perccel azelőtt, hogy a német csapatok megkezdték inváziójukat Magyarorszag ellen.

Horthy és kísérete írásos egyezmény nélkül távozott, Hitler csupán arról „biztosította”, hogy a német csapatok azonnal elhagyják Magyarországot, mihelyt „elfogadható” kormány alakul, és hogy a megszállásban nem vesznek részt a csatlós államok csapatai. Nem történt viszont utalás az SS-egységek visszavonására.

Horthy és kísérete március 19-én érkezett vissza Budapestre. Miközben a vonat Budapesttől nyugatra, Bicskénél megállt, von Jagow lépett be a kormányzó fülkéjébe, és bemutatta utódját, dr. Edmund Veessenmayert, akit Hitler német követnek és teljhatalmú német megbízottnak nevezett ki Magyarországra. Röviddel ezután Hain Péter, a Horthy személyes biztonságáért felelős detektívek főnöke, aki egyúttal fizetett Gestapo-ügynök is volt, bemutatta a kormányzóznak Ernst Kaltenbrunnert.

A koronatanács március 19-i ülése

Horthy délelőtt 11-kor érkezett vissza Budapestre. 12.45-re összehívta a koronatanácsot. Az ülésen részt vett az az öt ember, aki Klessheimben járt (a négytagú budapesti küldöttséghez Bécsben csatlakozott Sztójay Döme berlini magyar nagykövet), továbbá Kállay Miklós, Keresztes-Fischer Ferenc belügyminiszter, Reményi-Schneller Lajos